

दानियेलको पुस्तक - एक सय सतासीौ नम्बर

सिंहको प्रकाशना: पानियमदेखि अन्तिम मुद्राङ्कनसम्म

Jeff Pippenger

2024-04-17

जब येशूले कुनै भविष्यवाणीसम्बन्धी सत्यको मोहोर खोल्नुहुन्छ, उहाँ यहूदाको कुलका सिंहको रूपमा प्रस्तुत हुनुहुन्छ, र कैसरिया फिलिप्पीमा यहूदाको कुलका सिंहले “उहाँ यरूशलेम जानैपर्छ, र एल्डरहरू, मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूका हातबाट धेरै कष्ट भोग्नुपर्छ, मारिनुपर्छ, र तेस्रो दिनमा फेरि जीवित पारिनुपर्छ” भन्ने सत्यहरूको मोहोर खोल्न थाल्नुभयो। ती सत्यहरू एक लाख चवालीस हजारको मोहोर लगाइने समयको आरम्भमा उहाँले खोलेको सन्देशसँग, र त्यसपछि उही अवधिको अन्त्यमा फेरि खोलेको सन्देशसँग मेल खान्छन्। ती सत्यहरू दानिएल अध्याय ११ का पद १३ देखि १५ सम्ममा प्रतिनिधित्व गरिएको सन्देशसँग मेल खान्छन्।

उहाँले जब त्यो सत्य एक लाख चवालीस हजारका लागि उद्घाटित गर्नुहुन्छ, तब उहाँले त्यो पङ्क्तिमाथि पङ्क्तिको विधिद्वारा गर्नुहुन्छ, किनकि त्यहीँ परमेश्वरको राज्यका “साँचाहरू” पाइन्छन्। ती सत्यहरू खाइनुपर्छ, किनकि तिनी परमेश्वरको राज्यका साँचाहरू हुन्, र परमेश्वरको राज्य उहाँका जनभित्र हुनुपर्ने हो।

जब परमेश्वरको राज्य कहिले आउने हो भनी फरिसीहरूले उहाँलाई सोधे, तब उहाँले तिनीहरूलाई जवाफ दिँदै भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्य देखिने प्रकारले आउँदैन; न त तिनीहरूले भन्नेछन्, ‘हेर, यहाँ!’ वा, ‘हेर, त्यहाँ!’ किनकि हेर, परमेश्वरको राज्य तिमीहरूकै बीचमा छ।” लूका १७:२०, २१.

दुष्टात्माहरूले विश्वास त गर्छन्, तर पनि काँप्छन्; किनकि केवल “सत्य” मा विश्वास गर्नु मात्र पर्याप्त हुँदैन। त्यो खाइने शारीरिक भोजनझैं तिमीभित्रकै अंश बन्नुपर्छ। तेहदेखि पन्ध्र पदसम्मको इतिहासमा यहूदाको कुलको सिंहले छिट्टै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थसँग सम्बन्धित सत्यहरूका मुहरहरू खोलेदिन्छ, र ती सत्यहरूले आउने सङ्कटभन्दा अगावै बुद्धिमान कुँवारीहरूका निधारहरूमा छाप लगाउँछन्। यहूदाको कुलको सिंहले मत्ती अध्याय सोह्रको गवाहीलाई पूर्ण रूपमा जान्नुहुन्थ्यो, र कैसरिया फिलिप्पीमा उहाँको भ्रमण दानियेलको पानियमसम्बन्धी गवाहीसँग मेल खान्थ्यो, अनि उहाँ र उहाँका चेलाहरूले कैसरिया फिलिप्पीमा उभिँदा जुन क्रूसको छायाँमुनि थिए, त्यसले उहाँका अन्तिम-दिनका जनहरूको इतिहासमा आउँदै गरेको आइतबारको व्यवस्थाको छायाँलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो भन्ने उहाँलाई थाहा थियो।

त्यस समयदेखि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई देखाउन थाल्नुभयो कि उहाँ यरूशलेम जानु नै पर्छ, र एल्डरहरू, प्रधान पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूका हातबाट धेरै कष्ट भोग्नुपर्छ, मारिनुपर्छ, र तेस्रो दिन फेरि जीवित पारिनुपर्छ। तब पत्रुसले उहाँलाई एकातिर लगे र यसो भन्दै हप्काउन लागे, “प्रभु, यो तपाईँबाट टाढै रहोस्; यस्तो कुरा तपाईँसित कदापि हुनेछैन।” तर उहाँ फर्कनुभयो र पत्रुसलाई भन्नुभयो, “मेरो पछाडि हट्, शैतान; तँ मेरो लागि ठेसको कारण होस्; किनकि तँ परमेश्वरका कुराहरू होइन, मानिसहरूका कुराहरूमा मन लगाउँछस्।” त्यसपछि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “यदि कोही मेरो पछिपछि आउन चाहन्छ भने, उसले आफैँलाई इन्कार गरोस्, आफ्नो क्रूस उठाओस्, र मेरो पछि लागोस्। किनकि जसले आफ्नो प्राण बचाउन चाहन्छ, त्यसले त्यो गुमाउनेछ; तर जसले मेरो खातिर आफ्नो प्राण गुमाउँछ, त्यसले त्यो पाउनेछ। किनकि यदि कुनै मानिसले सारा संसार प्राप्त गरोस्, तर आफ्नो प्राण गुमाओस्, भने उसलाई के लाभ हुन्छ? अथवा मानिसले आफ्नो प्राणको सट्टामा के दिन सक्छ? किनकि मानिसको पुत्र आफ्ना स्वर्गदूतहरूसहित आफ्ना पिताको महिमामा आउनेछ; र तब उहाँले हरेक मानिसलाई उसका कामअनुसार प्रतिफल दिनुहुनेछ। साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, यहाँ उभिएकाहरू मध्ये केही यस्ता छन्, जसले मानिसको पुत्रलाई आफ्नो राज्यमा आउँदै गरेको नदेखेसम्म मृत्युको स्वाद चाख्नेछैनन्।” मत्ती १६:२१-२८।

पहिलो, र त्यसकारण पहिलो उल्लेखको नियमअनुसार, येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई क्रूसका दुःखभोगबारे बताउनुभएको सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कुरा यो हो कि यदि उनीहरूले उहाँलाई पछ्याउने छनौट गरे भने, उनीहरूले आफ्नै क्रूस उठाउन आवश्यक पर्नेछ। सिस्टर ह्याइटले स्पष्ट रूपमा बताउनुहुन्छ कि क्रूस जुवा पनि हो। जुवा र क्रूस मानिसको व्यक्तिगत इच्छाशक्तिका प्रतीकहरू हुन्, र यो सबै इच्छाको सही प्रयोगमा निर्भर गर्दछ। परमेश्वरको मन्दिरलाई धारण गर्ने शक्ति त्यो थुमा हो जो मारिएको थियो र एउटा “खाँबो” मा टाँगिएको थियो। मारिएको थुमाले तल्लो शारीरिक स्वभावको क्रूसीकरणलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र जुन “खाँबो” मा त्यो मृत शरीरगत स्वभाव टाँगिएको हुन्छ, त्यो इच्छा हो। ख्रीष्टले आफ्नो इच्छा सधैं आफ्नो पिताको इच्छाप्रति अधीनमा राखेर कसरी विजय पाउने भन्ने आफ्नो उदाहरण प्रदान गर्नुभयो, र त्यो कार्य सम्पन्न गर्नका लागि, उहाँ आफ्ना पितासँग सिंहासनमा बस्नुभयो। विजय पाउने प्रतीक खाँबोमा टाँगिएको मारिएको थुमा हो। यी सबै सत्यताहरू प्रत्यक्ष रूपमा पतरसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूसँग सम्बन्धित छन्।

फिलाडेल्फियालाई, जसको प्रतिनिधित्व एक्सेटर तम्बूले गर्दछ, यसरी भनिएको छ:

जसले विजय प्राप्त गर्छ, त्यसलाई म मेरा परमेश्वरको मन्दिरमा एउटा खम्बा बनाउनेछु, र ऊ फेरि कहिल्यै बाहिर जानेछैन; अनि म त्यसको माथि मेरा परमेश्वरको नाम, र मेरा परमेश्वरको शहरको नाम, अर्थात् नयाँ यरूशलेम, जो मेरा परमेश्वरबाट स्वर्गबाट तल आउँछ, लेख्नेछु; अनि म त्यसको माथि मेरो नयाँ नाम पनि लेख्नेछु। जसको कान छ, त्यसले सुनोस् कि आत्मा मण्डलीहरूलाई के भन्छ। प्रकाश 3:12, 13.

ख्रीष्टले विजय प्राप्त गर्नुभएझैं विजय प्राप्त गर्नेले, सिमोन बारजोना ले पाएझैं, एउटा नयाँ नाम प्राप्त गर्नेछ; र तिनीहरू परमेश्वरको मन्दिरमा एउटा स्तम्भ हुनेछन्, जसरी ख्रीष्ट मारिनुभएको थुमा हुनुहुन्छ र परमेश्वरको मन्दिरमा एउटा स्तम्भमा टाँगिनुभयो। जब तिनीहरूले ख्रीष्टले विजय प्राप्त गर्नुभएझैं विजय प्राप्त गर्नेछन्, तब तिनीहरू पनि ख्रीष्ट बस्नुभएझैं स्वर्गीय स्थानहरूमा सिंहासनमा बस्नेछन्।

लाओडिसियालाई, जसको प्रतिनिधित्व वाटरटाउनको पालले गर्दछ, यसरी भनिएको छ:

हेर, म ढोकामा उभिएर ढकढक्याउँछु; यदि कसैले मेरो आवाज सुन्छ र ढोका खोल्छ भने, म उसको भित्र पस्नेछु, र म उससँग भोजन गर्नेछु, अनि ऊ मसँग। जसले विजय प्राप्त गर्छ, त्यसलाई म मेरो सिंहासनमा मसँग बस्न दिनेछु, जसरी मैले पनि विजय प्राप्त गरेँ र मेरा पितासँग उहाँको सिंहासनमा बसेँ। जसको कान छ, उसले सुनोस् कि आत्मा मण्डलीहरूलाई के भन्नुहुन्छ। प्रकाश 3:20-22.

येशूले क्रूसका दुःखहरू प्रकट गर्न थाल्नुभयो त्यही समय उहाँले चेलाहरूलाई बताउनुभएको पहिलो सत्य यही थियो कि मानिसहरूले उहाँले विजय प्राप्त गर्ने उदाहरण प्रदान गर्नुभएको ठ्याक्कै त्यसरी नै विजय प्राप्त गर्नुपर्छ। मानिसहरूले शरीरलाई त्यसका स्नेहहरू र अभिलाषाहरूसहित क्रूसमा टाँग्नुपर्छ। जब यो गरिन्छ, तब तिनीहरू स्वर्गीय स्थानहरूमा बसालिनेछन्।

हामी पापहरूमा मरेका नै हुँदा पनि उहाँले हामीलाई ख्रीष्टसँगै जीवित तुल्याउनुभयो, (किनकि अनुग्रहद्वारा तिमीहरू उद्धार पाएका छौ) र हामीलाई उहाँसँगै उठाउनुभयो, अनि ख्रीष्ट येशूमा स्वर्गीय स्थानहरूमा उहाँसँगै बसाउनुभयो। इफिसी २:५, ६।

क्रूसमा चढाइएका घटनाको सत्यलाई व्यक्तिगत जिम्मेवारीको परिप्रेक्ष्यमा प्रस्तुत गरिसकेपछि, यहूदाको कुलको सिंहले अन्तिम दिनहरूलाई सम्बोधन गर्ने अर्को सत्य थप्नुभयो।

किनकि यदि कुनै मानिसले सारा संसार प्राप्त गर्‍यो, तर आफ्नै प्राण गुमायो भने, उसलाई के लाभ हुन्छ? अथवा मानिसले आफ्ना प्राणको सट्टामा के दिन सक्छ? किनकि मानिसको पुत्र आफ्ना स्वर्गदूतहरूसहित आफ्ना पिताको महिमामा आउनेछ; र त्यसपछि उहाँले हरेक मानिसलाई उसका कामअनुसार प्रतिफल दिनुहुनेछ। साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, यहाँ उभिएकाहरूमध्ये कतिपयले मानिसको पुत्र आफ्ना राज्यमा आउँदै गरेको नदेख्नुजेल मृत्युको स्वाद चाख्नेछैनन्। मत्ती 16:26-28.

यहूदाको कुलका सिंहद्वारा एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने कार्यको समापनकालमा मध्यरातको पुकारको सन्देश खोलिएपछि, मर्नेछैनन् भन्ने केही जनाहरू हुनेथिए। त्यसपछि उहाँले विशेष रूपमा एक लाख चवालीस हजारलाई, अर्थात् मृत्युको स्वाद नचाख्ने उहाँका अन्तिम-दिनका जनहरूलाई, सम्बोधन गर्नुभयो। त्यसैले, कैसरिया फिलिप्पीको उहाँको भ्रमणको छ दिनपछि, यहूदाको कुलका सिंहले एउटा सत्य उद्घाटित गर्नुभयो, जसले उहाँका चेलाहरूलाई क्रूसको आउँदै गरेको संकटका लागि सुदृढ पार्नुपर्ने थियो; तर अझ महत्त्वपूर्ण रूपमा, त्यसले चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाबारे बोलेको थियो।

छ दिनपछि येशूले पत्रुस, याकूब, र उसका भाइ यूहन्नालाई साथ लिएर तिनीहरूलाई एकान्तमा रहेको अग्लो डाँडामा लैजानुभयो। अनि उहाँ तिनीहरूका सामु रूपान्तरित हुनुभयो; उहाँको मुख सूर्यझैँ चम्कियो, र उहाँका वस्त्र ज्योतिजस्तै सेता भए। अनि हेर, मोशा र एलियाह उहाँसँग कुरा गरिरहेका तिनीहरूका सामु प्रकट भए। तब पत्रुसले येशूलाई उत्तर दिँदै भने, प्रभु, यहाँ हुनु हाम्रो लागि असल छ; यदि तपाईं चाहनुहुन्छ भने, हामी यहाँ तीनवटा वासस्थान बनाऔं—एउटा तपाईंका लागि, एउटा मोशाका लागि, र एउटा एलियाहका लागि। उनी अझै बोलिरहेकै बेला, हेर, एउटा उज्यालो बादलले तिनीहरूलाई ढाक्यो; अनि हेर, बादलबाट एउटा स्वर आयो, जसले भन्यो, “यो मेरो प्रिय पुत्र हो, जसमा म प्रसन्न छु; तिमीहरू यसैको सुन।” यो सुनेपछि चेलाहरू मुख भुईँमा परे, र अत्यन्त डराए। तब येशू नजिक आई तिनीहरूलाई छुनुभयो, र भन्नुभयो, “उठ, र नडराऊ।” अनि जब तिनीहरूले आफ्ना आँखा उठाए, तिनीहरूले येशू बाहेक अरू कसैलाई देखेनन्। जब तिनीहरू डाँडाबाट तल झर्दै थिए, येशूले तिनीहरूलाई आज्ञा गर्दै भन्नुभयो, “मानिसको पुत्र मरेकाहरूबाट फेरि जीवित नहोउन्जेल यो दर्शन कसैलाई नभन।” तब उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई सोधे, “त्यसो भए शास्त्रीहरूले किन भन्छन् कि एलियाह पहिले आउनेपर्छ?” येशूले तिनीहरूलाई उत्तर दिँदै भन्नुभयो, “एलियाह पहिले अवश्य आउनेछ, र सबै कुराको पुनर्स्थापना गर्नेछ। तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, एलियाह त अघि नै आइसकेको छ, र तिनीहरूले उसलाई चिनेनन्, तर आफूखुसी जे चाहेका थिए, त्यहीँ उसमाथि गरे। त्यसरी नै मानिसको पुत्रले पनि तिनीहरूबाट दुःख भोग्नुपर्नेछ।” तब चेलाहरूले बुझिहाले कि उहाँले तिनीहरूलाई बप्तिस्मा दिने यूहन्नाको विषयमा बोल्नुभएको रहेछ। मत्ती १७:१-१३।

यस खण्डमा यहूदाको गोत्रका सिंहले जाँचको अवधि समाप्त हुनुअघि नै एक लाख चौवालीस हजारलाई छाप लगाउने सत्यहरू खोल्दै हुनुहुन्छ, किनकि “समय नजिक आएको छ।” उहाँले पहिले क्रूसको कष्टलाई पहिचान गराउनुभयो, र त्यस अनुभवलाई यसरी प्रस्तुत गर्नुभयो कि त्यसले एउटै वर्गलाई—जसले शरीरलाई क्रूसमा टाँग्ने कुरामा आफ्नो इच्छाशक्तिको प्रयोग गर्न इन्कार गर्ने थियो—र अर्को वर्गलाई—जसले ख्रीष्टको उदाहरणलाई पछ्याउने थियो—बीचको निर्णायक भिन्नता परिभाषित गरियोस्। त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई यो प्रस्तुत गर्नुभयो कि तिनीहरू पृथ्वीको इतिहासको अन्तिम पुस्ताको प्रतिनिधित्व गरिरहेका थिए, जब सेप्टेम्बर ११, २००१ मा भएको उद्घाटनको समयदेखि उहाँको पुनरागमनसम्म जीवित रहने मानिसहरू हुने थिए।

तब उहाँले आफ्नो महिमायुक्त स्वरूपको एक दर्शन प्रकट गर्नुभयो, र उहाँसँगै मोशा र एलियाह थिए। खोलिएको छापबन्दीको सन्देश येशू ख्रीष्टको प्रकाश हो, जो मोशा र एलियाहसँग सम्बन्धित छ, र त्यो सन्देश जुलाई २०२३ मा खोलिन थाल्यो, जब प्रकाश अध्याय एघारका दुई साक्षीहरू, जो मोशा र एलियाह हुन्, पंक्ति माथि पंक्ति, एक लाख चवालीस हजारको छापबन्दीलाई प्रतिनिधित्व गर्ने प्रतीकहरूको रूपमा स्थापित गरिए। जब ती तीन चेलाहरूले दर्शन देखे र परमेश्वरको स्वर सुने, “तिनीहरू आफ्नो मुखमा घोटो परे, र अत्यन्त डराए। अनि येशू आउनुभयो र तिनीहरूलाई छोएर भन्नुभयो, उठ, र नडराऊ।”

तीन जना चेलाहरूले देखेको दर्शनले अन्तिम दिनहरूमा ख्रीष्टको महिमाको दर्शनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, त्यसैले यो दानियलले दर्शौं अध्यायमा देखेको उही दर्शन हो।

र मैले, दानियलले, त्यो दर्शन एकलैले देखें; किनकि मसँग भएका मानिसहरूले त्यो दर्शन देखेनन्; तर तिनीहरूमाथि ठूलो कम्पन आयो, यसैले तिनीहरू आफूलाई लुकाउन भागे। त्यसकारण म एकलै छोडिएँ, र मैले यो महान् दर्शन देखें, र ममा कुनै शक्ति बाँकी रहेन; किनकि मेरो कान्ति मभित्रै विकृतिमा परिणत भयो, र ममा

कुनै शक्ति रहेन। तापनि मैले उहाँका वचनहरूको स्वर सुनें; र जब मैले उहाँका वचनहरूको स्वर सुनें, तब म आफ्नो मुखको बलमा भूमितर्फ मुख लगाई गाढा निद्रामा परें। अनि हेर, एउटा हातले मलाई छोयो, जसले मलाई मेरा घुँडा र मेरा हातका पन्जाहरूमा उभ्यायो। अनि उहाँले मसँग भन्नुभयो, हे दानियल, अत्यन्त प्रिय पुरुष, मैले तिमीलाई बोल्ने वचनहरू बुझ, र सोझै उभिरह; किनकि अब म तिमीकहाँ पठाइएको छु। अनि जब उहाँले मसँग यो वचन बोल्नुभयो, तब म काँप्दै उभिँँ। तब उहाँले मसँग भन्नुभयो, नडराऊ, दानियल; किनकि पहिलो दिनदेखि नै, जब तँले बुझ्नका लागि आफ्नो हृदय लगायौ, र आफ्ना परमेश्वरको सामु आफूलाई नम्र तुल्यायौ, तेरा वचनहरू सुनिए, र म तेरा वचनहरूका कारण आएको हुँ। दानियल 10:7-12।

मत्ती अध्याय सत्रहमा वर्णित रूपान्तरणको दर्शन, दानिएल अध्याय दशको ऐनाजस्तो दर्शन हो, जो त्यतिबेला घटित हुन्छ जब इज्जकिएलका मरेका सुक्खा हड्डीहरू पुनर्जीवित गरिन्छन्। त्यो दर्शन र त्यससँग सम्बन्धित सन्देशले उपासकहरूको दुई वर्ग प्रकट गर्दछ—एउटा एक्सेटरको पालमा, र अर्को वाटरटाउनको पालमा—जुन यर्मियाको ठट्टा गर्नेहरूको सभा र यूहन्नाको शैतानको सभाघर हो। दानिएलको गवाहीमा त्यस दर्शनका प्रभावहरू जस्ता थिए, त्यसरी नै “जब चेलाहरूले यो सुने, तिनीहरू आफ्ना मुखमा घोप्टो परे, र अत्यन्तै भयभीत भए। अनि येशू आउनुभयो र तिनीहरूलाई छोईदिनुभयो, र भन्नुभयो, उठ, र नडराओ।” दुवै अवस्थामा दर्शन श्रव्य र दृश्य थियो, र दुवै उदाहरणमा त्यसले भय उत्पन्न गर्‍यो। दुवै गवाहीहरूमा बल दिनका लागि एउटा “स्पर्श” आवश्यक थियो।

रूपान्तरणको दर्शन, अन्य कुराहरूका साथसाथै, परमेश्वरको वचन कहिल्यै असफल हुँदैन भन्ने कुराको प्रमाण थियो; किनकि मत्तीको सोह्रौँ अध्यायको अन्तिम पदमा, येशूले यसो भन्नुभएको थियो: “यहाँ उभिरहेका केही मानिसहरू यस्ता छन्, जसले मानिसको पुत्र आफ्नो राज्यमा आइरहेको नदेखेसम्म मृत्युको स्वाद चाख्नेछैनन्।” रूपान्तरण मानिसको पुत्र आफ्नो राज्यमा आउने घटनाको एक दृष्टान्त थियो।

“रूपान्तरणको पर्वतमा मोशा ख्रीष्टको पाप र मृत्यु माथिको विजयका साक्षी थिए। उनले ती व्यक्तिहरूको प्रतिनिधित्व गरे जो धर्मीहरूको पुनरुत्थानमा चिहानबाट बाहिर आउनेछन्। एलियाह, जो मृत्यु नदेखी स्वर्गमा लिएका थिए, उनले ती व्यक्तिहरूको प्रतिनिधित्व गरे जो ख्रीष्टको दोस्रो आगमनका बेला पृथ्वीमा जीवित रहनेछन्, र जो ‘एकै क्षणमा, आँखाको झिम्काइमा, अन्तिम तुरहीमा’ ‘परिवर्तित’ हुनेछन्; जब ‘यस नश्वरले अमरतामा पहिरिनु पर्छ,’ र ‘यस भ्रष्टशीलले अभ्रष्टतामा पहिरिनु पर्छ।’ 1 Corinthians 15:51-53। येशू स्वर्गको ज्योतिले आच्छादित हुनुहुन्थ्यो, जसरी उहाँ ‘पापविना उद्धारका निम्ति’ ‘दोस्रो पटक’ प्रकट हुनुहुँदा देखिनुहुनेछ। किनकि उहाँ ‘पवित्र स्वर्गदूतहरूसित आफ्ना पिताको महिमामा’ आउनुहुनेछ। Hebrews 9:28; Mark 8:38। मुक्तिदाताले चेलाहरूलाई दिनुभएको प्रतिज्ञा अब पूरा भएको थियो। त्यस पर्वतमा भविष्यको महिमामय राज्यलाई सानो रूपमै प्रस्तुत गरिएको थियो,—ख्रीष्ट राजा, मोशा पुनरुत्थित सन्तहरूका प्रतिनिधि, र एलियाह रूपान्तरित गरिएकाहरूका प्रतिनिधि।” The Desire of Ages, 421.

छाप लगाउने सत्यमा यो पहिचान पनि समावेश छ कि एक लाख चवालीस हजार तिनीहरू हुन् जो प्रकाशको पुस्तकको सातौँ अध्यायमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, जो मर्दैनन्, र एलियाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्; अनि प्रकाशको पुस्तकको सातौँ अध्यायको ठूलो भीड तिनीहरू हुन् जो मोशाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, जो मर्छन्। एउटा समूहलाई प्रकाशको पुस्तकको अठारौँ अध्यायको पहिलो स्वरमा बोलाइन्छ, र अर्को समूहलाई प्रकाशको पुस्तकको अठारौँ अध्यायको दोस्रो स्वरमा बोलाइन्छ।

स्पर्शपछि येशूले चेलाहरूलाई थप शिक्षा दिनुभयो जब उहाँले भन्नुभयो, “यो दर्शन कसैलाई नभन, जबसम्म मानिसको पुत्र मरेकाहरूबाट फेरि बौरि उठ्दैन।” रूपान्तरणको दर्शन, जो ऐनाको दर्शन हो, र यशैयाको छैटौँ अध्यायको दर्शन, र पावलको तेस्रो स्वर्गमा हुँदा देखेको दर्शन, र इज्जकिएलले चक्काभित्र चक्का देखेको दर्शन—यी सबै यहूदाको कुलका सिंहद्वारा ख्रीष्टको पुनरुत्थानपछि मात्र खोलिने गरी मोहरबन्द गरिएका थिए।

ख्रीष्टको पुनरुत्थानले त्यही दर्शनमा ख्रीष्टसँग रहेका दुई साक्षीहरूको पुनरुत्थानलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र तिनीहरू सन् २०२३ को जुलाई महिनामा पुनरुत्थित हुने थिए। त्यस बिन्दुमा छाप लगाउने सन्देश प्रकाशको पुस्तक अध्याय

एघारका दुई साक्षीहरू र विश्वासीहरूको दुई समूहका निम्ति खोलिने थियो, र यसलाई संसारको अन्त्यमा ख्रीष्टको महिमाको ऐनासम्बन्धी दर्शनको सन्दर्भमा राखिने थियो।

प्रकाशको पुस्तकको पहिलो अध्यायका पहिलो तीन पदहरूको सन्दर्भभित्र पनि मुद्राङ्कनको सन्देश राखिनेछ, जहाँ दिव्यत्व र मानवत्वको संयोजनलाई प्रतिनिधित्व गर्ने सञ्चारको शृङ्खला, एक लाख चवालीस हजारका बीचमा पर्न सक्ने उम्मेदवारहरूलाई मुद्राङ्कनको सन्देश कसरी चरणबद्ध प्रक्रियाद्वारा प्रस्तुत गरिन्छ भन्ने रूपमा प्रतिपादित गरिएको छ।

चरण-दर-चरण प्रक्रिया पिता, पुत्र, स्वर्गदूत गाब्रिएल, यूहन्ना, र कलीसियाहरू सम्म थियो। दिव्य पिता, दिव्य तथा मानवीय पुत्र, पतन नभएको सृष्ट प्राणी (गाब्रिएल), पतित सृष्ट प्राणी (यूहन्ना), र एसियामा भएका कलीसियाहरू (संसार) सम्म। यी पाँच चरणहरू येशू ख्रीष्टको प्रकाशको पहिलो नै उल्लेखमा स्पष्ट रूपमा पहिचान गरिएका छन्, र कुनै एक चरणलाई अस्वीकार गर्नु भनेको ती सबैलाई अस्वीकार गर्नु हो।

त्यो प्रकाशनसँग सहमत भएर चेलाहरूले त्यसपछि येशूलाई सोधे, “अनि शास्त्रीहरूले किन एलियाह पहिले आउनुपर्छ भनी भन्छन्?” अनि येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिँदै भन्नुभयो, “एलियाह वास्तवमै पहिले आउनेछ, र सबै कुरा पुनःस्थापित गर्नेछ। तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, एलियाह त पहिले नै आइसकेका छन्, र तिनीहरूले उनलाई चिनेन, तर आफूले चाहेअनुसार उनीमाथि गरे। त्यसै गरी मानिसको पुत्रले पनि तिनीहरूबाट दुःख भोगेछ।” तब चेलाहरूले उहाँले तिनीहरूलाई बप्तिस्मा दिने यूहन्नाको विषयमा बोल्नुभएको रहेछ भनी बुझे।

यूहन्ना बप्तिस्मा दिने र यूहन्ना प्रकाशकको भविष्यसूचक भूमिका छाप लगाउने सन्देशको एक तत्त्व हो, र वाटरटाउनको पालभित्र शमूएल स्नोको सन्देशलाई बेवास्ता गर्ने छनोट गर्नेहरू तिनीहरूका प्रतिनिधि हुन् जो प्रभुले जसलाई छान्न इच्छाउनुहुन्छ, उहाँले तिनै पुरुषहरूलाई छान्नुहुन्छ भन्ने कुरा स्वीकार गर्न अनिच्छुक छन्। सन् १९८९ मा चुनिएको त्यो स्वर, जसले १७७६ पछि दुई सय बीस वर्षमा, अर्थात् १९९६ मा, आफ्नो सन्देश पहिलो पटक प्रकाशित गर्‍यो, जो सन् २००१ को सेप्टेम्बर ११ मा तेस्रो धिव्कार आइपुगेको थियो भनी पहिचान गर्ने पहरदार थियो, जसले २०२० जुलाई १८ को पापपूर्ण सन्देश प्रस्तुत गर्‍यो, छाप लगाउने सन्देशको एक अंश हो, र उसको भूमिका यूहन्ना बप्तिस्मा दिनेबाट प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

हामी यस अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“मैले एउटा समुदाय देखें, जो दृढतापूर्वक र सावधानीपूर्वक सुरक्षित भई उभिएको थियो, र जसले शरीरको स्थापित विश्वासलाई अस्थिर पार्न खोज्नेहरूलाई कुनै समर्थन दिएको थिएन। परमेश्वरले तिनीहरूलाई प्रसन्नतापूर्वक हेर्नुभयो। मलाई तीन चरणहरू देखाइयो—पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतहरूको सन्देश। मेरो साथमा रहेका स्वर्गदूतले भने, ‘हाय उसलाई जसले यी सन्देशहरूमध्ये कुनै एक अवरोध हटाउने वा एउटा पिनसमेत चलाउनेछ। यी सन्देशहरूको साँचो समझ अत्यन्तै जीवन्त महत्त्वको छ। आत्माहरूको भाग्य तिनीहरूलाई कसरी ग्रहण गरिन्छ भन्ने कुरामा निर्भर रहन्छ।’ म फेरि यी सन्देशहरूमा फर्त तल ल्याइएँ, र मैले देखें कि परमेश्वरका जनहरूले आफ्नो अनुभव कति ठूलो मूल्य चुकाएर प्राप्त गरेका थिए। यो धेरै दुःखकष्ट र कठोर संघर्षद्वारा प्राप्त गरिएको थियो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई एक-एक कदम गर्दै अगुवाइ गर्नुभएको थियो, यहाँसम्म कि उहाँले तिनीहरूलाई एउटा ठोस, अचल मञ्चमाथि स्थापित गर्नुभएको थियो। मैले केही व्यक्तिहरूलाई त्यस मञ्चको नजिक आइपुगी त्यसको जगको जाँच गर्दै गरेको देखें। केही आनन्दसाथ तुरुन्तै त्यसमाथि उक्लिए। अरूले भने त्यस जगमा दोष खोज्न थाले। तिनीहरू त्यसमा सुधार गरियोस् भन्ने चाहन्थे, अनि त्यो मञ्च अझ सिद्ध हुने थियो, र मानिसहरू धेरै सुखी हुने थिए। कतिपय त्यसको जाँच गर्न मञ्चबाट तल ओर्लिए र यसलाई गलतरीतिले राखिएको घोषणा गरे। तर मैले देखें कि प्रायः सबैजना त्यस मञ्चमाथि दृढतापूर्वक उभिएका थिए र तल ओर्लिएकाहरूलाई आफ्ना गुनासाहरू बन्द गर्न आग्रह गरिरहेका थिए; किनकि परमेश्वर नै प्रधान निर्माणकर्ता हुनुहुन्थ्यो, र तिनीहरू उहाँकै विरुद्ध लडिरहेका थिए। तिनीहरूले परमेश्वरको त्यो अद्भुत कार्यको वर्णन गरे, जसले तिनीहरूलाई त्यस दृढ मञ्चसम्म ल्याएको थियो, र एकतामा तिनीहरूले

आफ्ना आँखाहरू स्वर्गतिर उठाए र ठूलो स्वरमा परमेश्वरको महिमा गरे। यसले गुनासो गरेका र मज्ज छोडेका केहीलाई प्रभावित गर्‍यो, र तिनीहरू फेरि विनम्र भए। त्यसमाथि उक्लिए।”

“मसीहको पहिलो आगमनको घोषणातर्फ मलाई पुनः फर्काइयो। येशूको मार्ग तयार पार्न यूहन्ना एलियाहको आत्मा र सामर्थ्यमा पठाइएका थिए। यूहन्नाको साक्षीलाई अस्वीकार गर्नेहरूले येशूका शिक्षाहरूबाट कुनै लाभ पाएनन्। उहाँको आगमनको पूर्वघोषणा गर्ने सन्देशप्रति तिनीहरूको विरोधले तिनीहरूलाई यस्तो अवस्थामा पुऱ्यायो कि उहाँ मसीह हुनुहुन्थ्यो भन्ने सबभन्दा प्रबल प्रमाणसमेत तिनीहरूले सहजै ग्रहण गर्न सकेनन्। शैतानले यूहन्नाको सन्देशलाई अस्वीकार गर्नेहरूलाई अझ टाढासम्म अघि बढायो, यहाँसम्म कि तिनीहरूले मसीहलाई अस्वीकार गरे र क्रूसमा चढाए। यसो गरेर तिनीहरूले आफूलाई यस्तो स्थितिमा राखे जहाँ पेन्तिकोसको दिनको त्यो आशीष तिनीहरूले ग्रहण गर्न सकेनन्, जसले तिनीहरूलाई स्वर्गीय पवित्रस्थानमा प्रवेश गर्ने मार्ग सिकाउने थियो। मन्दिरको पर्दा च्यातिनुले यहूदी बलिहरू र विधिहरू अब उपरान्त स्वीकार गरिनेछैनन् भन्ने देखायो। महान् बलिदान अर्पण गरिसकिएको थियो र स्वीकार पनि गरिएको थियो, र पेन्तिकोसको दिन अवतरित भएको पवित्र आत्माले चेलाहरूका मनलाई सांसारिक पवित्रस्थानबाट स्वर्गीय पवित्रस्थानतर्फ मोडिदियो, जहाँ येशू आफ्नै रगतद्वारा प्रवेश गर्नुभएको थियो, ताकि उहाँले आफ्ना प्रायश्चित्तका लाभहरू आफ्ना चेलाहरूमाथि खन्याउन सक्नुन्। तर यहूदीहरू पूर्ण अन्धकारमा छोडिए। उद्धारको योजनासम्बन्धी तिनीहरूले पाउन सक्ने सबै ज्योति तिनीहरूले गुमाए, र अझै पनि आफ्ना निष्फल बलिहरू र भेटीहरूमा भरोसा गरिरहे। स्वर्गीय पवित्रस्थानले सांसारिक पवित्रस्थानको स्थान लिइसकेको थियो, तापनि तिनीहरूलाई त्यस परिवर्तनको कुनै ज्ञान थिएन। त्यसकारण पवित्रस्थानमा मसीहको मध्यस्थताबाट तिनीहरूले कुनै लाभ पाउन सकेनन्।”

“धेरैले ख्रीष्टलाई अस्वीकार गरी क्रूसमा चढाउने यहूदीहरूको चालचलनलाई भयसँग हेर्छन्; अनि उहाँमाथि गरिएको लज्जास्पद दुर्व्यवहारको इतिहास पढ्दा, तिनीहरू आफूले उहाँलाई प्रेम गर्छौं, र पन्ध्रसले गरेझैं उहाँलाई इन्कार गर्नेथिएनौं, वा यहूदीहरूले गरेझैं उहाँलाई क्रूसमा चढाउनेथिएनौं भनी ठान्छन्। तर सबैका हृदय पढ्नुहुने परमेश्वरले, तिनीहरूले महसुस गरेको दाबी गरेको येशूप्रतिको त्यो प्रेमलाई परीक्षामा ल्याउनुभएको छ। पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको ग्रहणलाई लिएर सारा स्वर्गले अत्यन्त गहिरो चासोका साथ हेरिरहेको थियो। तर येशूलाई प्रेम गर्छौं भनी दाबी गर्ने, र क्रूसको कथा पढ्दा आँसु बगाउने धेरैले उहाँको आगमनको सुसमाचारलाई उपहास गरे। सन्देशलाई आनन्दसाथ ग्रहण गर्नुको सट्टा, तिनीहरूले त्यसलाई भ्रम हो भनी घोषणा गरे। उहाँको प्रकट हुने आशालाई प्रेम गर्नेहरूलाई तिनीहरूले घृणा गरे र मण्डलीहरूबाट बाहिर निकाले। पहिलो सन्देशलाई अस्वीकार गर्नेहरू दोस्रोद्वारा लाभान्वित हुन सकेनन्; न त मध्यरात्रिको पुकारद्वारा तिनीहरू लाभान्वित भए, जुन तिनीहरूलाई विश्वासद्वारा येशूसँगै स्वर्गीय पवित्रस्थानको परमपवित्र स्थानभित्र प्रवेश गर्न तयार पार्नका लागि थियो। अनि पहिलेका ती दुई सन्देशहरूलाई अस्वीकार गरेर, तिनीहरूले आफ्नो समझ यति अन्धकारमय बनाएका छन् कि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशमा, जसले परमपवित्र स्थानमा जाने बाटो देखाउँछ, कुनै प्रकाश देख्न सक्दैनन्। मैले देखें कि जसरी यहूदीहरूले येशूलाई क्रूसमा चढाए, त्यसरी नै नामधारी मण्डलीहरूले यी सन्देशहरूलाई क्रूसमा चढाएका छन्, र त्यसैले परमपवित्र स्थानतर्फको बाटोबारे तिनीहरूलाई कुनै ज्ञान छैन, र त्यहाँ येशूको मध्यस्थताबाट तिनीहरू लाभान्वित हुन सक्दैनन्। यहूदीहरूले आफ्नो निष्फल बलिदान चढाएझैं, तिनीहरूले पनि येशूले छोडिसक्नुभएको खण्डतर्फ आफ्ना निष्फल प्रार्थनाहरू चढाउँछन्; र छलप्रपञ्चबाट प्रसन्न भएको शैतानले धार्मिक स्वरूप धारण गर्छ, र यी नामधारी ख्रीष्टियनहरूको मनलाई आफ्नैतर्फ डोर्‍याउँछ, आफ्नो शक्ति, आफ्ना चिन्हहरू, र झूटा अचम्मका कामहरूद्वारा तिनीहरूलाई आफ्नो पासोमा कसरी दृढतापूर्वक बाँधिराख्ने भन्ने काम गर्दैन। कसैलाई उसले एक प्रकारले छल्छ, र कसैलाई अर्को प्रकारले। विभिन्न मनहरूलाई प्रभाव पार्न उसले भिन्न-भिन्न भ्रमहरू तयार राखेको छ। कसैले एक भ्रमलाई भयसँग हेर्छन्, जबकि अर्कोचाहिँ सजिलै ग्रहण गर्छन्। शैतानले कसैलाई प्रेतवादद्वारा छल्छ। ऊ ज्योतिको दूतको रूपमा पनि आउँछ र झूटा सुधार-आन्दोलनहरूद्वारा देशभर आफ्नो प्रभाव फैलाउँछ। मण्डलीहरू हर्षोन्मत्त हुन्छन्, र परमेश्वर नै तिनीहरूका निम्ति आश्चर्यकर्म गर्दै हुनुहुन्छ भनी ठान्छन्, जबकि त्यो अर्को आत्माको काम हो। त्यो उत्तेजना मरेर जानेछ, र संसार तथा मण्डलीलाई पहिलेभन्दा अझ खराब अवस्थामा छोड्नेछ।”

“मैले देखेँ कि नाममात्रका एडभेन्टिस्टहरू तथा पतित मण्डलीहरूका बीचमा परमेश्वरका निष्कपट सन्तानहरू छन्, र विपत्तिहरू खन्याइनुअघि सेवकहरू र जनहरू यी मण्डलीहरूबाट बोलाइनेछन् र तिनीहरूले आनन्दसाथ सत्य ग्रहण गर्नेछन्। शैतानलाई यो थाहा छ; र तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो पुकार दिइनुअघि, उसले यी धार्मिक समूहहरूमा एउटा उत्तेजना उत्पन्न गर्छ, ताकि सत्यलाई अस्वीकार गरेका मानिसहरूले परमेश्वर तिनीहरूसँग हुनुहुन्छ भनी सोचून्। उसले निष्कपटहरूलाई छल्ने र परमेश्वर अझै पनि मण्डलीहरूका निम्ति कार्य गर्दै हुनुहुन्छ भनी तिनीहरूलाई सोच्न लगाउने आशा राख्छ। तर ज्योति चम्किनेछ, र सबै निष्कपटहरूले पतित मण्डलीहरूलाई त्याग्नेछन्, र बाँकी रहेकाहरूको पक्षमा आफ्नो अडान लिनेछन्।” Early Writings, 258-261.